

ק"פ 54725/03/17 - ע' ל', ח' ל' נגד מאיר אשכנזי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 54725-03-17 ואח' נ' אשכנזי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
קובלים	1. ע' ל' 2. ח' ל'
נגד	
נאשם	מאיר אשכנזי

החלטה

רקע

1. לפניי בקשת ב"כ הנאשם להורות על מסמכים לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") ובקשת הקובלים להמצאת מסמכים בהתאם לסעיף 108 לחוק. לפיכך, מטעמי נוחות, בהחלטה זו לא יוגדרו הצדדים כ"מבקשים" ו"משיבים", אלא כ"קובלים" ו"נאשם".
2. ביום 27.11.17 הוגשה נגד הנאשם קובלנה פלילית המייחסת לו עבירות לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**"), לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") ועבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
3. הקובלים הם תושבי כפר חב"ד, והנאשם משמש 'מרא דאתרא' בכפר חב"ד.
4. בקליפת האגוז נטען, כי הקובלים הוצגו כ'מלשינים', ובשל כך הטיל עליהם הנאשם, בחודש ינואר 2016 או בסמוך לכך, חרם. עוד נטען כי החרם הוטל תוך שימוש במסמכים שהושגו אגב פגיעה בפרטיות הקובלים.
5. ביום 29.4.18 התקיים דיון לפניי בבקשות אלו, ונשמעו טענות ב"כ הצדדים.

טיעוני הצדדים לבקשת הקובלים להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק

6. ב"כ הקובלים מבקש מבית המשפט צו המורה לוועדה המקומית לתכנון ובניה שדות דן/ עמק לוד, למסור לקובלים את רשימת כתבי האישום שהוגשו בתקופה הרלוונטית. לטענתו, המסמכים הרלוונטיים לבירור הטענה, לפיה הגשת כתבי האישום כלפי תושבי כפר חב"ד, מהווה מניע לחרם שהוטל על ידי הנאשם. במסגרת הבקשה שלפני עותרים הקובלים, לקבל לידיהם לא רק את רשימת כתבי האישום שהוגשו בתקופה שבין 1.1.16 ועד ליום ביצוע מסירתם בפועל, אלא אף את שמות הנאשמים, מועד ביקורי הפקח, מועד הגשת כתב האישום ואת כתבי האישום עצמם.

7. ב"כ הנאשם מסר בתגובתו כי אינו מתנגד להמצאת רשימת כתבי אישום אלו לב"כ הקובלים, בכפוף לשימוש בתוצר הצו אך ורק לגבי עדויות עדי ההגנה, אך לא להוכחת יסודות העבירה.

טיעוני הצדדים לבקשת הנאשם בהקשר לתיקו הרפואי של הקובל

8. ב"כ הנאשם טען כי במסגרת תיק המתנהל בבית הדין לעבודה, הצהיר ב"כ הקובל, כי הקובל סובל מבעיות נפשיות. עוד נטען כי כאשר נשאל הקובל בחקירה נגדית האם נוטל תרופות פסיכיאטריות ענה על השאלה בחיוב. משכך, טען ב"כ הנאשם כי תיקו הרפואי של הקובל, וכל חומר הנוגע למצבו הפסיכיאטרי של הקובל הינם בגדר חומר חקירה רלוונטי שאינו חסוי, ועל כן עתר לקבלו.

9. ב"כ הקובלים טען כי בקשת הנאשם לקבל לידיו את תיקו הרפואי של הקובל, הוגשה ממניע פסול, לדבריו אין כל פגם בכוחו של הקובל להעיד, ולראיה נטען כי בהליך בבית הדין לעבודה העיד הקובל ובית הדין לא התרשם מקיומו של כל פגם בכוחו במהלך העדות.

10. עוד נטען כי אין כל רלוונטיות בין מצבו הרפואי של הקובל, להגנת הנאשם.

דין והכרעה

הבקשה להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק:

11. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, בפרוטוקול הדיון ולאחר שעיינתי בפסיקה, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

12. לשון סעיף 108 לחוק:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו."

13. סעיף 108 לחוק נועד לאפשר השגת חומר שאינו חלק מ"חומר חקירה" אך עשוי לסייע למי מהצדדים בהליך (בש"פ 9305/08 פלוני ואח' נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות ואח').

14. בקשת ב"כ הקובלים לקבלת רשימת כלל כתבי האישום שהוגשו 1.1.16 ועד ליום ביצוע מסירתם בפועל הינה בקשה כללית ורחבה ביותר ולא ברור כיצד תסייע להוכחת טענתם וכיצד המסמכים המבוקשים רלוונטיים לזירת המחלוקת בתיק.

15. לא זו אף זו, מדובר במסמכים אשר עלולים לפגוע באינטרס צד ג'. כידוע, על בית המשפט לבחון בתשומת לב מהות חומר החקירה המבוקש ולערוך: "אבחנה בין חומר חקירה "רגיל" לבין חומר חקירה לגביו מתעוררת שאלה של חיסיון, סטטוטורי או פסיקתי, שחשיפתו עלולה לפגוע בחיסיון, בזכויות קורבן העבירה ובאינטרסים מוגנים של צדדים שלישיים" (ר': בש"פ 2565/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 11.05.2017)).

וכן: "מקום בו החומר שבמחלוקת אינו מצוי בידי התביעה, וקיים חשש כי מסירתו לידי ההגנה תפגע, באופן בלתי מידתי וללא הצדקה מספקת, בזכויותיהם של צדדים שלישיים, יגבר המשקל הניתן לשם שמירה על זכויותיהם של צדדים שלישיים, לעומת המשקל שיינתן לזכות העיון של הנאשם" (ר': בג"ץ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים).

16. באיזון האינטרסים כאשר מדובר במסמכים שהעברתם לאחר עלולה לפגוע בזכויות צד ג', ומשלא נשמעה עמדתם, אין מקום להעתר לבקשה.

17. התחשבתי בהחלטתי זו אף ביכולתם של המבקשים להשיג מטרותם באמצעי אחר שפגיעתו באינטרסים של צד שלישי פחותה.

18. לאור האמור לעיל, הבקשה להורות על המצאת מסמכים - כתבי האישום - נדחת.

19. שמורה הזכות בידי ב"כ הקובלים לחקור מי מהעדים הרלוונטיים בסוגיה זו במסגרת ההליך העיקרי.

הבקשה למתן מסמכים לפי סעיף 74 לחוק:

20. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"(א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו.

(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו."

21. נקבע בפסיקה כי בבקשה לפי סעיף 74 יש להפעיל את מבחן הרלוונטיות בנוגע למסמכים הנדרשים: "תכלית הגילוי היא להוציא את האמת לאור, כי אילולא זכות זו, נשללת מהנאשם האפשרות לסתור ראיה או לבחון מהימנות ראיה. באמצעות הגילוי מתאפשר לנאשם לבחון את הראיות שבכוונת התביעה להסתמך עליהן ולהכין הגנתו בהתאם..." וכן יש להראות כי מדובר בחומר חקירה הרלוונטי להגנת הנאשם, באופן עיקרי, ולא אגבי. (בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר ואח').

22. לצורך ההכרעה בבקשה יש לקבוע אם המסמכים המבוקשים בבקשה זו, הם בבחינת חומר חקירה רלוונטי. כבר נקבע כי: "חובת מסירת החומר לעיון הנאשם או סניגורו חלה על חומר חקירה 'הנוגע לאישום', לשון אחר מדובר בחומר רלוונטי לאישום" (בג"ץ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים).

23. עוד נקבע הסייג לפיו "בית המשפט לא יתיר 'מסע דיג' בלתי ממוקד אחר חומר, מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ימצא באותו חומר סיוע לנאשם".

24. על בית המשפט לערוך איזונים בין האנטרסים השונים:

"בהפעילו את שיקול דעתו לחשיפת חומר כאמור, יביא בית המשפט בגדר שיקוליו את הצורך לאזן בין האינטרס לאפשר לנאשם הגנה מפני האישום המיוחס לו לבין זכויות העד שאת הפרטים על אודותיו מבקשים לחשוף; בין היתר, יישקלו זכויות העד לפרטיות, לכבוד ולביטחון האיש אל מול חיוניות הפגיעה בהם, להגנת הנאשם. זכותו של הנאשם להליך הוגן שיאפשר לו להתגונן מפני האישום המיוחס לו אינה זכות מוחלטת המאפשרת פגיעה ללא סייג בזכויותיו של עד במשפטו. כאשר אין מדובר בחומר

שנתפס במהלך החקירה ישקול בית המשפט את הרלוונטיות של החומר ואת ערכו הראייתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאת הפרטים הנוגעים אליו מבקשים לחשוף, ויערוך את האיזון הראוי ביניהם" (ר': בש"פ 9322/99 עבד מסארווה נ' מדינת ישראל).

25. מעיון בבקשה עולה כי מדובר במסמכים הנוגעים למצבו הרפואי והנפשי של הקובל, אשר אינם מהווים חומר חקירה על פי הגדרתו בכל דין. אין מדובר בחומר הנוגע במישרין או בעקיפין לאישום המיוחס לנאשם ואין מדובר בחומר היכול להשפיע על בירור האשמה.

26. על פי ההלכה הנוהגת, בנסיבות בהן מידת הרלוונטיות של חומר החקירה המבוקש לוט בערפל ומנגד קם חשש שהעברתו תפגע באופן בלתי מידתי וללא הצדקה מספקת בפרטיות של הפרט, תיטה הכף לשמירה על זכויותיו.

27. מסקנתי זו אף מתחזקת נוכח בחינת מסמך 29, המופיע בעמ' 2 לחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 30.11.17, אשר הוגש לעיוני על ידי ב"כ הקובלים בהתאם להחלטתי בדיון מיום 29.4.18. (ר' פרוט' הדיון מיום זה, עמ' 73, ש' 26-28), ותוכנו תומך בעמדת ב"כ הנאשם.

28. לא מצאתי כי קיימת אינדיקציה למצב נפשי מסוים העלול להשפיע על עדותו של הקובל, או על הגדרת מצבו המשפטי ולפיכך, הבקשה נדחית.

29. על כן, דינן של שתי הבקשות להידחות.

המזכירות תעביר ההחלטה לידיעת ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018, בהעדר הצדדים.